

ფრენშაიზინგის ხელშეკრულების წინასახელშეკრულებო ეტაპის
სამართლებრივი რეგულირების პრობლემა საქართველოში
(შედარებით-სამართლებრივი ანალიზი)

მარიამ ივანიშვილი

*სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის
სამართლის სკოლის ფაკულტეტზე სამართლის მაგისტრის აკადემიური ხარისხის
მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად*

კერძო (ბიზნეს) სამართალი

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: ნინო ლიპარტია, სამართლის მაგისტრი, დოქტორანტი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი, 2017

„როგორც წარდგენილი სამაგისტრო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად.“

მარიამ ივანიშვილი

03.07.2017

აბსტრაქტი

საქართველოს საკანონმდებლო სივრცეში ფრენშაინზინგის ხელშეკრულების სამართლებრივი რეგულირება განხორციელდა 1997 წელს, როდესაც საქართველოს პარლამენტმა მიიღო საქართველოს კანონი „საქართველოს სამოქალაქო კოდექსი“. („საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 607-614-ე მუხლები“). იმის გათვალისწინებით, რომ ზემოაღნიშნული ხელშეკრულება ქართულ სამართლებრივ სივრცეში საკმაოდ დამკვიდრებულ ხელშეკრულებად შეგვიძლია მივიჩნიოთ, იურიდიული ლიტერატურა, რომელიც ფრენშაინზინგის ხელშეკრულების წინასახელშეკრულებო ეტაპის სამართლებრივი რეგულირების პრობლემას ეხება მწირი და ზედაპირულია. ამასთან, თუ გავითვალისწინებთ, იმ გარემოებას რომ მოცემულ საკითხთან დაკავშირებით საქართველოს საერთო სასამართლოების პრაქტიკა არ არსებობს, ნორმები კი ძალზე ზოგადი ხასიათისაა, მით უფრო წინასახელშეკრულებო ეტაპის დარეგულირების თვალსაზრისით, საკითხის აქტუალურობა ცხადია.

ამასთან აღსანიშნავია, ის გარემოება რომ ქვეყანაში არსებობს ბევრი კომპანიის სამეწარმეო საქმიანობა, რომელიც დაფუძნებულია ფრენშაინზინგის ურთიერთობებზე. მოსახლეობაც, თავის მხრივ, დაინტერესებულია მოცემული კომპანიების საქმიანობით. შესაბამისად, ფრენშაინზინგის წინასახელშეკრულებო ეტაპის სამართლებრივი რეგულაციის საკითხის მოუწესრიგებლობამ სამომავლოდ შესაძლოა პრობლემები შექმნას, სწორედ ზემოაღნიშნული პრობლემათა პრევენციას უზრუნველყოფს ნაშრომი.

საყურადღებოა ის მიდგომა, რომ ქართული კანონმდებლობა წინასახელშეკრულებო ეტაპზე ფრენშაინზინგის მიმღების ინტერესების დაცვის დაბალი სტანდარტით გამოირჩევა. კანონმდებლობით არ არის დარეგულირებული წინასახელშეკრულებო ეტაპზე ინფორმაციის მიწოდების ფარგლები, ასევე ინფორმაციის სახეები, ვადები, არასრული, არაზუსტი ინფორმაციის მიწოდების შემთხვევაში ფრენშაინგის მიმღების უფლებები, დარღვეული უფლებების რეალიზების კუთხით და ა.შ

კეთილსინდისიერების პრინციპის იმედად, ამ სამართლებრივი სივრცის დატოვება უფრო მეტ პროლემას გამოიწვევს.

წარმოდგენილი ნაშრომის მიზანია, ფრენშაიზინგის ხელშეკრულების წინასახელშეკრულებო ეტაპის სამართლებრივი რეგულირების პრობლემის კვლევა, ქვეყანათა გამოცდილების საფუძველზე ჩვენი სამართლებრივი სივრცის სრულყოფისათვის შესაბამისი რეკომენტაციების შემუშავება, რათა უფრო მეტი მექანიზმი ჩაიდოს კანონმდებლობაში ფრენშაიზის მიმღების უფლებების დაცვის კუთხით, ასევე ფრენშაიზის მიმცემისთვისაც იყოს ნათლად ჩამოყალიბებული ის სამართლებრივი სივრცე, სადაც მისი ბიზნესის დანერგვა განხორციელდება ფრენშაიზინგის ხელშეკრულების გზით და წინასახელშეკრულებო ეტაპზე განდობილი ინფორმაცია იყოს შესაბამისად დაცული.

Abstract

The legislative regulation of the Franchising was made in the legislative sphere of Georgia in 1997, when the Georgian Parliament adopted the Law of Georgia "Civil Code of Georgia". ("Articles 607-614 of the Civil Code of Georgia"). Considering that the above-mentioned agreement can be considered well-established contract in the Georgian jurisdiction, legal literature that concerns the problems of legal regulation of the pre-contractual stage of the franchising agreement is scarce and superficial. Furthermore, given the fact that the courts of Georgia do not have the practice which relates to the pre-contractual stage of the franchising agreement, and the norms are very general, it follows that issue of regulation of the pre-contractual stage of the franchising agreement is obvious.

It is noteworthy that in the country there are many business entrepreneurship activities based on franchising relations. The population is engaged in the activities of these companies. Consequently, the issue of legal regulation of pre-contractual stage of the franchising agreement can create problems in the future and the Master's diploma thesis can prevent the above mentioned problems.

It is important to explain that the Georgian legislation is distinguished by the low standard of protection of the interests of the franchisee in the pre-contractual stage of the franchising agreement. The legislation is not regulated by the scope of providing information at the pre-contractual stage, as well as the rights of the franchisor in terms of incomprehensible and

inaccurate information, in terms of realizing the rights of violated rights etc. Leaving this legal space to reckon on only the principle of good faith is very dangerous.

The aim of Master's diploma thesis is to research the problems of pre-contractual stage of the franchising agreement, based on the experience of other countries. This will result to take into account recommendations and put this regulation in the legislation in order to protect franchisee's rights. As for franchisor's right there will be a clear legal space for him, the information, which will be known for the other party, at the pre-contractual stage will be protected accordingly.